U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Mgr. T. P.,** proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy,** se sídlem Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2010, čj. 552/2010-160-SPR/5, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 4. 2011, čj. 1 A 39/2010 - 22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**
II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

1. Rozhodnutím ze dne 4. 10. 2010, čj. 552/2010-160-SPR/5, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, Odboru dopravních přestupků, ze dne 21. 4. 2010, čj. MHMP 357583/2010/Sla.

II.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který usnesením ze dne 21. 4. 2011, čj. 1 A 39/2010 - 22, zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Výzva k úhradě poplatku, jejímž obsahem bylo i odpovídající poučení, byla zástupci žalobce doručena dne 15. 2. 2011. Poplatek za žalobu přesto nebyl ve stanovené desetidenní lhůtě zaplacen.

III.

3. Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení městského soudu kasační stížností.

4. Stěžovatel uvedl, že podává „*odvolání proti usnesení o zastavení řízení*“. Dále konstatoval, že soudní poplatek bude uhrazen bez zbytečného odkladu, a pro případ zmeškání lhůty k úhradě poplatku požádal o její prominutí z důvodu závažné indispozice žalobce.

IV.

5. Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

6. Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou ve věci splněny podmínky řízení. Ze spisu přitom vyplynulo, že městský soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 1. 8. 2011, čj. 1 A 39/2010 - 36, k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, jakkoliv zřejmě písařskou chybou označil poplatek jako poplatek za žalobu. Usnesením ze dne 19. 8. 2011, čj. 1 A 39/2010 - 37, městský soud dále vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení odstranil nedostatky kasační stížnosti. Uvedená rozhodnutí byla dne 21. 8. 2011 doručena zástupci stěžovatele, který podáním ze dne 18. 9. 2011 městskému soudu pouze oznámil, že jeho právní zastoupení ve věci bylo ukončeno. Následně městský soud vyzval stěžovatele přípisem ze dne 21. 9. 2011, čj. 1 A 39/2010 - 45, aby prokázal splnění podmínky povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti. Tato písemnost byla stěžovateli doručena dne 27. 9. 2011 a stěžovatel na ni nijak nereagoval.

7. Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat také označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. V posuzované věci stěžovatel přes výzvu městského soudu neodstranil vady, resp. nedostatky kasační stížnosti a ve stanovené lhůtě nedoplnil, na základě jakých konkrétních skutkových a právních důvodů brojil proti usnesení městského soudu. Tento nedostatek přitom brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínky řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

8. Již nad rámec nutného odůvodnění Nejvyšší správní soud pro úplnost podotýká, že stěžovatel ve stanovené lhůtě neprokázal ani splnění podmínky povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Z předložené dohody o ukončení právního zastoupení vyplývá, že stěžovatel sám je advokátem, z čehož lze dovodit i to, že má sám ukončené vysokoškolské právnické vzdělání, stěžovatel však měl bez ohledu na tuto skutečnost na výzvu městského soudu reagovat. Nadto stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za kasační stížnost.

9. Dále Nejvyšší správní soud poznamenává, že kasační stížnost (nazvaná stěžovatelem odvolání) by ani v případě splnění všech podmínek řízení zjevně nemohla být úspěšná. V podmínkách správního soudnictví má dodatečné zaplacení soudního poplatku ve smyslu § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), za následek zrušení usnesení o zastavení řízení jen tehdy, pokud je poplatek uhrazen do dne nabytí právní moci takového usnesení. Proti usnesení není podle § 14 zákona o soudních poplatcích přípustné odvolání, proto v souladu s § 54 odst. 5 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s. nabylo právní moci již dnem doručení účastníkům řízení. Prominutí zmeškání lhůty potom přichází v úvahu jen tam, kde dosud běží řízení, v němž měl být úkon proveden. Dnem právní moci usnesení o zastavení řízení přitom ze zákona došlo také k zániku poplatkové povinnosti. Vzhledem k výše uvedenému by prominutí zmeškání lhůty pro úhradu soudního poplatku nepřicházelo v úvahu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2007, čj. 2 As 15/2007 - 52, dostupný na www.nssoud.cz).

10. O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. prosince 2011

JUDr. Jan Passer
předseda senátu